

[Justitsministeren.]

Sindsbevægelse, anden forbigaaende sjælelig Uligevægtighed eller andre særlige Omstændigheder, der i betydelig Grad forringer Handlingens Strafverdighed.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Bestemmelserne i Kapitel 12, om Forbrydelser mod Statens Selvstændighed og Sikkerhed, eller paa Bestemmelserne i Kapitel 13, om Forbrydelser mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder. Det er Bestemmelser, der kan træffes, som de er truffet her i Forslaget, eller paa en lidt anden Maade — det har ikke saa meget at betyde, fordi det praktisk talt er Forbrydelser, der ikke forekommer. Men vi skal jo have nogle Lovbestemmelser derom, og det er i hvert Fald noget, som der fra mit Synspunkt ikke er Grund til at tage stor Strid om.

I Kapitel 14 omhandles Forbrydelser mod den offentlige Myndighed og i Kapitel 15 Forbrydelser mod den offentlige Orden og Fred. I dette sidste Kapitel foreslog et Mindretal i Folketingsudvalget indsat en Bestemmelse om Blasfemi. Jeg maa derom sige, at den nugældende Bestemmelse desangaaende jo saa overordentlig sjældent har været anvendt; i de sidste 29 Aar, fra 1897 til 1925, har der i alt været 9 Domfældelser af den Art, og det bliver mindre og mindre muligt overfor den offentlige Mening her i Landet at fremsætte blasfemiske Udtalelser. Jeg tror derfor, at en Bestemmelse i denne Henseende er overflødig. Men jeg kan sige om dette, ligesom jeg har sagt om Forbrydelser overfor Staten, at det er den Slags Forbrydelser, der praktisk talt ikke forekommer, og saa er det heller ikke saa vigtigt, hvilke Bestemmelser man træffer derom; det er jo ikke noget at have megen Strid om.

I Kapitel 16 foreskrives Straffereglerne for Forbrydelser i Embedsforhold, og Bestemmelserne er her udvidet til at gælde enhver, der udøver en offentlig Tjeneste eller et offentligt Hverv; undtagne er de, hvis Stillinger hviler paa offentligt Valg, saasom Kommunalbestyrelsesmedlemmer og Medlemmer af Rigsdagen.

I Kapitel 17 findes der Straffebestemmelser for falsk Forklaring og falsk Anklage og i Kapitel 18 Straffebestemmelser for Forbrydelser vedrørende Penge; der er herimellem en Bestemmelse, som forhindrer, at man foretager Eksperimenter som det, den berømte sønderjydske Politiker Cornelius Petersen foretog, da han lavede sine egne Pengesedler, hvilket efter Straffeloven

af 1866 ikke kunde rammes, men som naturligtvis bør være strafbart.

Kapitel 19 omhandler Forbrydelser vedrørende Bevismidler, og der er her adskillige nye Bestemmelser, saaledes angaaende Bevidnelser i offentligt Dokument eller Bog, i privat Dokument eller Bog, som vedkommende har en særlig Pligt til at føre, samt i Læge-, Tandlæge-, Jordemoder- eller Dyr-lægeattester. § 176 angaar det Forhold, at nogen tilintetgør, bortskaffer eller ubrugbar-gør et Bevismiddel, der er tjenligt til at benyttes som saadant i et Retsforhold, i det Øjemed at skille nogen ved hans Ret. Det kan være et saadant Tilfælde som, at man giver et Vidne Penge til at rejse til Udlandet for, saaledes at Vidnet ikke kan føres her i Landet.

I Kapitel 20 omhandles de almenfarlige Forbrydelser, og her er Pladsen for en Bestemmelse om Kvaksalveri, hvis en saadan skulde staa i Straffeloven; men efter Anmodning af den Kommission, der for Tiden behandler Spørgsmaalet om Lægers Retsstilling, er Bestemmelsen om Kvaksalveri udeladt af Forslaget.

Under Kapitel 21 kan jeg nævne, at Straffen for Dyrplageri i § 195 er forhøjet i væsentlig Grad.

Jeg kommer saa til Kapitel 22, der angaar Betleri og skadelig Erhvervsvirksomhed. Det har været meget vanskeligt at finde en Formulering af Straffebestemmelsen vedrørende Betleri, og det hænger sammen med, at Betleri og Betleri er to højst forskellige Ting. At en Mand, som er sulten og frysende, beder om Husly og en Bid Brød, er jo en meget forklarlig og undskyldelig Ting. Paa den anden Side hjem-søges Hjem i visse Dele af vort Land, navnlig de Hjem, der ligger ved Hovedlandeveje, næsten systematisk af truende Betlere, og det er meget besværlige og vanskelige Besøg at modtage. Derfor er det ikke nemt at finde Bestemmelser, som paa en retfærdig Maade rammer denne Forseelse. Men i § 196 er der alligevel, tror jeg, fundet en Affattelse, som løser Spørgsmaalet paa en tilfredsstillende Maade. Efter denne Paragraf bliver en Person, som ikke tidligere er straffet og første Gang gør sig skyldig i Betleri uden at være advaret derimod af Politiet, overhovedet ikke at straffe for Betleri. Hvis han derimod i Forvejen er advaret af Politiet eller tidligere dømt for eller inden Retten har modtaget Advarsel for Betleri, Løsgænger, Sædelighedsforbrydelse, Vold eller Berigelsesforbrydelse, vil han kunne straffes, naar han gør sig skyldig